

EN EL SETE ANIVERSARI DE L'ASSASSINAT DEL PRESIDENT COMPANYS CATALANS

UNIM-NOS!

El republicà Lluís Companys va començar a dirigir el país el dia 15 d'octubre del 1940, a dos anys de l'assassinat del President Companys. Els seus dies de Govern van ser els més difícils de la història de Catalunya. Va haver de suportar la tirania dels franquistes i els invasors, sense la col·laboració entusiasta dels treballadors i dels pagesos, és a dir de les forces vives de la nació. Aquelles que mai no traïeren els interessos nacionals!

Que ho tinguin en compte els elements que avui conspiren per tal d'allunyar la classe obrera de les funcions governamentals!

Lluís Companys era un democrata convençut. No se li pot fer un sol retrat de menyspreu a la voluntat de les masses populars de Catalunya, en les quals va saber posar gairebé sempre les seves conviccions progressives, la seva línia de conducta al servei de la democràcia.

Sorgit de les files del republicanisme més avançat, havent combatut colze a colze amb homes íntegres com els malaguanys Francesc Llaure i Salvador Seguí i més tard, en les jornades d'octubre, amb el nostre company Joan Comorera, fidel a l'exemple de l'Avís, Lluís Companys fou durant tota la seva vida un republicà incorruptible, conseqüent.

Catalunya i República eren, per a l'home assassinat pels falangistes, dos mots únics. Va comprendre que el nostre poble, unit amb els altres pobles hispànics, només podia assegurar les seves llibertats nacionals en un règim republicà, democràtic.

Possent d'aquesta línia nacional, republicana i democràtica, el President Lluís Companys va saber combatre amb tota la passió d'un home honest, generós, obert a totes les causes progressives.

Són inimaginables els fets conspiratius als quals el lluitador Companys va participar d'una manera activa. No va trair mai i si algun vegada no va anar més lluny, la causa cal cercar-la en la seva formació.

Durant la guerra va saber complir amb el seu deure. Alguns dels seus amics i col·laboradors—no és estrany que els trobem avui en el camp antirepublicà, anticatalà i capítolador—van abandonar-lo, abandonant Catalunya, i van cercar, en terres estrangeres, un lloc allunyat dels perills i de les responsabilitats, allò que és pitjor, un lloc per a desenvolupar llurs maniobres tèrboles, traïdores, contràries als interessos de Catalunya i de la República.

Lluís Companys, al front del seu Govern, va restar al costat del poble, acceptant tots els riscos i perills... No va perdre la confiança en Catalunya! Un home amb unes característiques semblants, a desgrat dels errors que pogués cometre,

de Lluís Companys, de llur vida de lluitador al servei de Catalunya, de la República, de la Democràcia, de la unitat de tots els catalans, estaran presents en l'ànim de tots els delegats al Ple de Montpeller? Nosaltres voldríem que fos així.

Car, com va assenyalar l'òrgan d'E.R. de C. «la humanitat», en la seva edició del dia 2 d'aquest mes, convé esclarir la política catalana.

Per la nostra banda no tenim cap inconvenient, puix que la política del P.S.U. de C. és ben clara per a tothom.

Volem forjar la unitat nacional combatent per a enderrocar—junt amb els altres pobles hispànics—, el règim franquista, desfer les maniobres pletistes, recobrar la República i les llibertats de Catalunya.

Aquesta claredat en els objectius, en la línia de conducta, no la trobem, malauradament, en altres sectors antifrancquistes catalans. Sovintegen massa els «sí, però no», els «potser sí, potser no», les actituds vagues o vacil·lants.

Per a nosaltres només hi ha dos camps: o s'està amb Franco o amb Prieto. Que cadascú escollixi i, no cal dir, accepti la responsabilitat històrica. Nosaltres ja fa temps que vam escollir.

El P.S.U. de C. està en el camp de la lluita contra el franquisme, en el camp de la defensa de la República, de la Democràcia, de Catalunya. En el camp oposat a Indalecio Prieto i tots els seus amics.

Ambedes seves decisions el Ple d'E.R. de C. podrà desfer una sèrie d'equívocs produïts, potser, de falses informacions o de posicions personals que seran desautoritzades.

Ho diem perquè fa unes setmanes l'Agència Febus va anunciar que l'Esquerra Republicana havia sortit de

(Passa a la pàg. 2.)

El règim de la Presó Model de BARCELONA

El «Diari de Barcelona» del dia 24 de setembre publica una mena d'interrogatori que un dels seus redactors ha fet al director de la Presó Model de la capital catalana.

Com totes les intervius que publica la premsa falangista, aquesta també és d'aquelles que abans de fer la pregunta hom ja sabia quina havia d'ésser la resposta.

L'objectiu perseguit en aquest cas era de presentar el règim de la Model com gairebé envejable i fer que els ciutadans que encara no l'han vist es considerin dissortats.

Segons l'esmentat director, es compten per diversos milers les caloreries que s'administren als reclusos. Aquests gaudeixen de tres àpats diaris, de dues estones de passeig, de netedat, etc. El director atribuï a punt de preguntar: Què més volen?

Les patilles i les excruciacions en plena nit, fetes als patits utilitzant el «garro» per no fer soroll, són fora de programa.

«El que fa al presuport per a la mantenció del reclus, diu que és de 3,75 pessetes al dia. Recordem només que en temps de la dictadura de Primo de Rivera era ja de 2,50 pessetes, i si tenim en compte l'ascens que s'ha produït en el cost de la vida, ens serà fàcil de trobar la conclusió de les condicions en què viuen els comptaristes empresonats.

I encara més si, com és obligat, avui més que ahir, de les 3,75 pessetes, en descomptem una part pels elements de neteja, d'enluminat, d'infermeria, de vestuari, calçat i abric per a dormir, per tal com totes aquestes qüestions constitueixen altres tants apartats en el ja esquelètic pressupost de presos i penals. La qual cosa no impedeix que els tals elements siguin hipotètics per als presos i que només siguin realitat per a les altes autoritats de la presó, raó per la qual més d'una vegada l'escàndol ho arribat al carrer.

I com a colofó, cal descomptar el benefici del contractista que pren el seu càrrec per un preu màxim—es pren per subhasta—, el subministrejar l'aliment als empresonats.

Es clar que de totes aquestes coses, ni el «Del Arco», redactor del «Diari de Barcelona», ni el Fernando Arnao, director de la Presó, no n'han dit res.

Siguí com sigui, els nostres compatriotes que han tingut i tenen ocasió de viure a les presons de Falange, i particularment a la Presó Model de Barcelona, com també tot el nostre poble, saben prou bé la mentidera que és la intervju que ha publicat el «Diari de Barcelona».

Malgrat, però, el règim de privacions i de càstigs creat per la Falange i aplicat per l'exbirro Fernando Arnao, els nostres comptaristes han sabut organitzar i portar a cap magnífiques accions de protesta, que són també contra el règim de Franco.

Hitler fou el campió de l'anticomunisme. Amb aquesta bandera esclatava als pobles d'Europa i exterminava milions d'homes, de dones i d'infants. Amb la bandera de l'anticomunisme, Franco es sublevà contra la República—que en aquell 18 de juliol era dirigida únicament per republicans, sense que hi hagués al Govern un sol ministre comunista ni tant sols un socialista—i lliurà Espanya a la voracitat dels nazis, primer, dels anglos nord-americans després. Fou per anticomunisme i antisovietisme, per por als pobles a la democràcia, que els tristes de Wall Street i de la City van sabotejar l'obertura del segon front i perllongaren premeditadament la guerra.

Es darrera la cortina de fum de l'anticomunisme i del «perill de l'ex-

pansió soviètica», que els països imperialistes porten a terme una veritable expansió imperialista—i no hipotètica. Mantenen llurs tropes d'ocupació a Grècia, a Xina, a Egipte, a Palestina, a Indonèsia, a Groenlàndia, militaritzant Alaska, i s'afanyen a subvertir a la península d'Europa occidental, fan renèixer la potencialitat de guerra d'Alamania, impedeixen la democratització dels països alliberats del nazisme, ajuden a Franco contra els nostres pobles.

Els capituladors, el senyor Prieto al davant, també conreen l'anticomunisme i l'antisovietisme, ni més ni menys que Franco, que Hitler i que Truman. Es llur cavall de batalla, la cortina de fum darrera, la qual amaguen llurs veritables intencions, que no són altres que lluitar el nostre poble lligat de peus i mans a l'imperialisme del dòlar i volen substituir Franco, perquè està massa gatat i devaluat, per un nou tir, es digni dir-se un general o bisbe qualsevol, però sense modificar el règim per res. Els capituladors són el partit de l'estranger, el partit dels que no satreixen a dir llurs veritables intencions, que són altres que lluitar el nostre poble amb llur veritable programa. Com tots els lladres, criden més fort que ningú «agafeu-lo!», perquè la gent no s'adoni que són ells els que volen robar al nostre poble els fruits de la seva lluita i dels seus sacrificis.

Tant d'anticomunisme, tant d'antisovietisme, és natural que actua negativament damunt certes capes vells de la població, que tot i que són contràries al franquisme, temen que la caiguda de Franco representi el desordre crònic i la guerra civil. I no manquen mai persones «ben intencionades», que s'encarreguen de dir-los a l'orella: «ara les coses no van molt bé, però si vénen «els rojos» encara aniran pitjor i tindrem la guerra civil». I aquesta por a la guerra civil, aquest «anticomunisme» és allò que estimula pels capituladors aprofitar Franco per a mantenir-se al

Unitat

Organ del Partit Socialista Unificat de Catalunya
SETMANARI-N. 123. Preu 5 fr. 15 d'octubre del 1947 Redacció i Administració: 8, Av. Mathurin-Moreau, Bureau 19. Paris XIX

CAL NO SUBESTIMAR LA NOSTRA FORÇA NI SOBREESTIMAR LA DE L'ADVERSARI

Els enemics de la República i de la democràcia empen tot les armes a llur abast per tal d'infiltrar-se dintre del front antifrancquista amb l'intent de debilitar-lo.

Volem esmentar, entre altres, l'arma de la desmoralització.

Qui no ha escoltat, per exemple, davant la durada del nostre exili frases com aquestes: «No hi ha res a fer!», «Franco és més fort que nosaltres!», «En tenim per anys d'estar a França!», «Els reaccionaris estrangers són més forts i no volen que recobrem la República!», etc., etc.

Qui no veu, en el fons d'aquestes frases, els efectes nocius d'una propaganda dirigida pels agents franco-falangistes i de la reacció internacional interessada, uns i altres, en desgrejar l'emigració republicana, en fer perdre totes les perspectives d'alliberament i de democràcia, en dividir-la perquè no pugui combatre i vèncer, en allunyar-la de la nostra Pàtria amb promeses i falses il·lusions embol-

callades amb dòlars i «plata» americana?

Un dels arguments més utilitzats pels franquistes i els agents de la reacció estrangera en llur tasca desmoralitzadora és el de propagar una pretesa debilitat de les forces democràtiques nacionals i internacionals.

Dissortadament hi ha exiliats—bonapartistes, excel·lents republicans, antifranquistes convençuts—, que es deixen influenciar per aquesta propaganda perniciososa, i no es deturen a analitzar, amb objectivitat, la situació, la qual cosa els induïx a subestimar la força de les forces democràtiques i a sobreestimar la força de les forces reaccionàries.

La transcendental Declaració dels Partits Comunistes europeus celebrada no fa gaires setmanes a Polònia ho va posar de relleu en dir:

«El principal perill per a la classe obrera consisteix actualment en la subestimació de les seves pròpies forces i en la sobreestimació de les forces del camp imperialista».

El fet que les forces del camp imperialista s'agitin, tractin de salvar règims feixistes i reaccionaris com els de Franco i de Grècia, amenaçin amb una nova guerra atòmica i pretinguin, amb ingerències descarades, anorrear la llibertat i la independència dels pobles lliures, no es pot interpretar com una manifestació de potencialitat. Al contrari, analitzades les causes de l'agitació imperialista, hom hi descobreix els símptomes d'una debilitat cada dia més aguditzada.

El cert és que, avui, les forces de la reacció, les del camp imperialista i antisovietic estan a la defensiva. Malden per a retardar llur ensoport inevitable. Són una classe en decadència que no vol morir, que s'obstina a no deixar el pas lliure a les forces del progrés cada dia més desenvolupades i enfortides.

Ja sabem que no n'hi ha prou amb

Comunistes i socialistes UNITS triomfen a Roma

Malgrat les pressions i les provocacions de darrera hora, el Bloc del Poble ha obtingut una gran victòria en les eleccions municipals de Roma.

Aquesta coalició, que aplegava el Partit Comunista i la majoria del Partit Socialista, a més de dues organitzacions democràtiques de menor importància, ha assolit un gran triomf damunt els demòcrats cristians que han obtingut no pocs vots que abans anaven a l'organització neo-feixista P. Uomo Qualunque («L'Home del Carrer»).

El Bloc del Poble ha obtingut més de 22.000 vots més que en les darreres eleccions. Saragat ha obtingut els vots dels feixistes, que han votat en massa pel Moviment Social Italià.

Dels 80 llocs a ocupar, el Bloc del Poble en guanyà 25.

Heus ací el resultat de la unitat.

els mots, sinó que calen fets per a demostrar que tenim raó.

Heus ací uns quants exemples: La fortlesa de l'Estat soviètic és impressionant. El règim socialista ha demostrat la seva solidesa en el curs de la guerra més terrible que la història ha conegut.

La Polònia dels Beck i altres corone reaccionaris, la Bulgària dels Filov, la Iugoslàvia de la dinastia dels Karageorgevics, la Txecoslovàquia dels Tiso, l'Hongria del regent Horthy, la Romania dels Carol i Antonescu, l'Albània del rei Zog, han desaparegut del mosaic d'Estat reaccionaris i han «desvingut» països lliures, que basteixen una democràcia de nou tipus, popular, i caminen cap al socialisme.

L'Alemanya hitleriana, prussiana i agressiva, ha estat militarment batuda. I si bé en les zones d'ocupació nord-americana, britànica i francesa, la democratització és gairebé imperceptible, en la zona ocupada pels soldats soviètics renex una nova Alemanya que no serà mai més un factor d'agressió i d'esclavatge.

Dos altres països feixistes i reaccionaris—Itàlia i el Japó—, agressors de pobles lliures, foren també derrotats, llur potència militar anihilada. Avui, malgrat els obstacles i la pressió dels imperialistes americans, les forces progressives d'aquells països creixen, s'organitzen cada dia més

nombre i marquen llur ferma voluntat democràtica.

A la Gran Bretanya, els Atlee i Bevin, no poden impedir, tampoc, el desenvolupament de les forces democràtiques. Ho demostra l'oposició, manifestada en algunes ocasions, d'un nombre de diputats treballistes a la política reaccionària d'Atlee-Bevin. Ho prova l'hostilitat, cada dia més àmplia, que es manifesta en el si dels Trade Unions contra la política antidemocràtica, d'ajut a Franco i al règim monàrquico-feixista de Grècia. Prosseguida i fomentada pel Govern britànic.

Altres pobles de països com Finlàndia, Àustria, França, Bèlgica, etc., etc., que han sofert de l'ocupació nazi feixista, es mostren decidits a marxar

(Passa a la pàg. 2.)

A la segona pàgina: Llegiu un resum de la intervenció d'A. VITXINS-QUI a la sessió de l'Assemblea General de l'O. N. U. del dia 6 d'aquest mes.

El Ple del P. S. U. de C. a la Girona

Resum de la intervenció del company JOAN COMORERA

En la darrera sessió del Ple del P. S. U. de C. celebrat a Bordeus el propassat dimenge 5 d'octubre, va fer ús de la paraula el secretari general del Partit, company Joan Comorera.

Heus ací un breu resum de la seva intervenció:

Després d'haver saludat el Ple, Joan Comorera va destacar l'afany de superació que havien demostrat, en llurs intervencions, els militants de la Girona. Afany de superació concretat en un ardent ferm desig d'ésser útils al Partit, a la seva obra, a la República, a Catalunya.

La situació del Partit a la Girona, les seves possibilitats de desenvolupament, així com les perspectives existents per a la línia política, foren, entre altres, els aspectes més rellevants de la primera part de la intervenció del secretari general del P. S. U. de C., centrada, essencialment, a treure conclusions pràctiques sobre el treball realitzat i el que es pot realitzar a la Girona.

Joan Comorera va fer, després, una àmplia anàlisi de la present situació. Combatre, assenyala, ha d'ésser una de les preocupacions cabdals del Partit.

Convé no deixar-se emportar ni per les defallències ni per les il·lusions. Cal que tots els companys no perdin de vista que el nostre problema està lligat als altres problemes internacionals. Cal comprendre que nosaltres formem part, com un sector actiu i vital, de l'àmpli front dels pobles que lluiten contra la reacció i el feixisme, per la defensa de la independència nacional i pel triomf de la democràcia.

D'aquí que sorgixin obstacles i dificultats per a la solució democràtica del nostre problema.

D'aquí que la reacció internacional, utilitzant tots els seus agents—Indalecio Prieto és el més caracteritzat al nostre país—, intensifiqui les seves maniobres per a imposar-nos una «solució» antidemocràtica i antirepublicana, una «solució» que no seria altra cosa que un franquisme sense Franco.

El nostre company Joan Comorera posà de relleu el paper de Prieto en l'actual conspiració contra la República i en favor dels interessos dels grans monopolis nord-americans.

Tots els obstacles i dificultats, totes les maniobres de la reacció internacional i dels seus agents, no poden fer-nos pensar que les forces reaccionàries i antisovietiques són més fortes que les forces progressives i democràtiques.

La correlació de forces ens és favorable—afegí Joan Comorera. Va analitzar, després, com el món socialista s'havia aixampliat, com havien sorgit, després de la guerra, nous països que construeixen llur esdevenir damunt les bases d'una Democràcia Popular que els portarà, en les seves noves condicions històriques, cap a formes superiors d'organització social i política.

La lluita del poble grec contra el règim monàrquico-feixista imposat per un Govern de lacais al servei de l'imperialisme nord-

americà, així com la lluita del poble xinès contra el reaccionari Tsang-Kai-Xec, un altre agent de l'imperialisme dels Estats Units, són fets que demostren com els pobles estan decidits a combatre per llur independència i sobirania, pel triomf de la causa democràtica.

El desenvolupament dels Partits Comunistes en diferents països, així com de les altres forces obreres i democràtiques, constitueixen factors essencials que determinen el major volum d'aquelles forces que combaten pel progrés, per una nova civilització, contra aquelles altres al servei de l'esclavatge dels pobles lliures.

Altres factors—va explicar Joan Comorera—, contribueixen a donar una major solidesa al front democràtic: són les contradiccions dels diferents grups imperialistes, són, també, les dificultats, les perspectives d'una crisi econòmica inevitable als Estats Units, la qual cosa

(Passa a la pàg. 2.)

CRIDEM a la UNITAT...

«Cridem a la unitat combatent, una vegada més, els amics dirigents de l'Esquerra Republicana de Catalunya dels partits catalans. Les valors dels partits catalans de Catalunya són d'una gran unitat i d'una gran democràcia. L'experiència ha estat clara i no ha pogut ésser més desgraciada. Car amb errors d'aquesta naturalesa només s'aconsegueix donar espai de maniobra als aventurers, als reaccionaris, als agents de la desgracia i agents del Servei d'Intelligence britànic. Moltes vegades hem proposat als amics d'Esquerra Republicana de Catalunya un programa immediat de lluita contra Franco i els capituladors, un programa de perspectiva per a la reconstrucció política i democràtica del nostre país. Mantenim les propostions amb l'esperança d'ésser aquestes vegades millor escoltats. Parlem, doncs, sense més tornaments, car pel bé de la Pàtria hem de fer junts un llarg camí.»

Joan Comorera, al mitging de Perpinyà celebrat el dia 27 de juliol del 1947.

La democràcia popular txecoslovaca

Declaracions de CLIMENT GOTTWALD

Clement Gottwald, president del Consell de ministres txecoslovac, ha estat entrevistat darrerament pel corresponent del «New Herald Tribune» a Praga.

Interrogat sobre la fusió dels partits Comunista i Socialista, el company Gottwald ha declarat que «l'evolució de les gestions sobre aquest punt ha previst que s'arribarà a la creació d'un partit únic dels treballadors.»

A la pregunta si l'experiència txecoslovaca no vol dir un desmentiment del «marxisme tradicional», Climent Gottwald ha respost: «El marxisme no és un sistema d'ensenyament congelat. Primer que tot és un mètode de coneixement i un conjunt d'indicacions de cara a l'acció. Els seus propis fun-

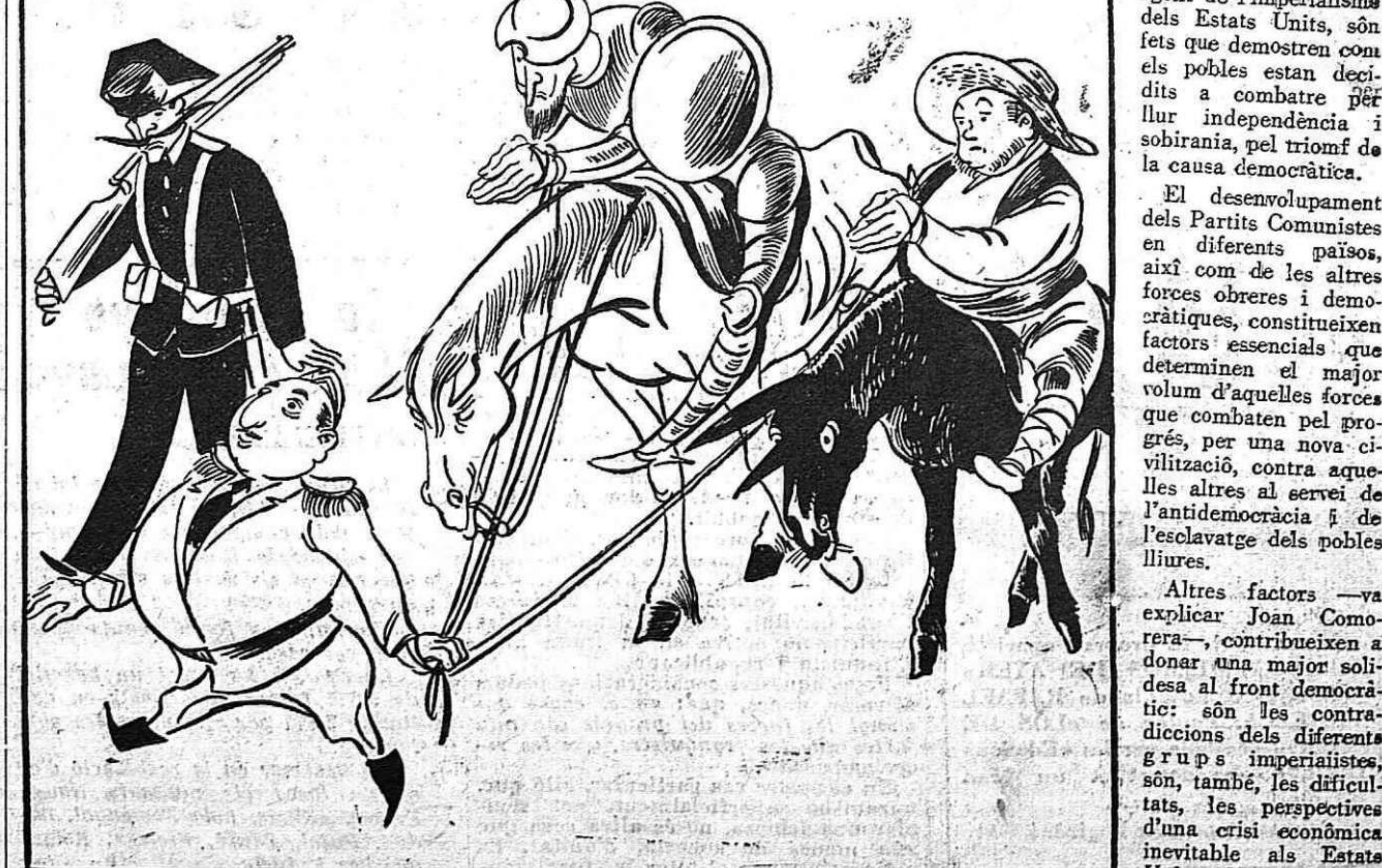
dadors han anunciat que canviarien de tàctica davant de tot gran canvi produït en el si de la societat.

Així ha passat després d'aquesta guerra, quan, un cop la nostra revolució nacional i democràtica ha arenat el poder a la classe dels capitalistes, del gran propietari i de la reacció per a donar-lo al poble, les condicions s'han trobat plantejades per un tipus nou democràtic que hem anomenat democràcia popular i que proporciona la base d'una evolució pacífica cap al socialisme, al qual arribarem no altres sense altra revolució, sense dictadura del proletariat.

Allò que ha passat a casa nostra no és més que una aplicació del marxisme en presència de noves condicions.»

«Ja ho veus, Sanxo, hem ensopegat amb Franco.»

EL IV CENTENARI DE CERVANTES

«Ja ho veus, Sanxo, hem ensopegat amb Franco.»

El Ple del P.S.U. de C. a la Gironda

El propassat diumenge dia 5 va celebrar-se a Bordeaux, el Ple del P. S. U. de C. de la Gironda.

Va citar, com exemples de bon treball, els Grups Contrad, Mirre i Trilles, els companys Borràs i Castelló, ensams que va posar de relleu, les iniciatives d'un gran nombre de militants, per tal de millorar el treball unitari, l'ajut a Catalunya, la difusió de LLUITA, l'organitzament del Partit, etc.

Oberta la discussió de l'informe del secretari general del Departament, van fer ús de la paraula els companys Abad, del Grup Graells; Gregori Sierra, del Primitiu Sabater de Lormont; Jaume Alina Odenas de Cenon; Boronot, del Jové Brufaus de Bacalan; Isabel, del Grup Contrad; Segur, del Villess; Mestres, del Josep Mirre; Vivencos de Langon; Alvaro, del Mauss; Rosend Pujol, del Graells; Pérez Aragones, del Josep-Girabau; Lluvia, del Barbero de Talence; Carabassa i Kar, del Jimenez.

Resum de la intervenció del company JOAN COMORERA

(Ve de la pàg. 1.)
mòtiva una acció creixent de les masses populars d'aquell país contra llurs governants reaccionaris.

En aquesta situació —va remarcar el secretari general del P. S. U. de C.— sorgeixen, intensificant llur activitat, els agents interessats a dividir la classe obrera, car saben que, quan els obrers estan units i combaten units són invencibles i assoleixen les victòries més grans.

LA CAMPANYA DE DIFUSIO I AJUT A "LLUITA"

Aquest Grup, que es va remarcant per la seva regularitat en les liquidacions dels 25 exemplars, més els 5 per cent que ara ja són efectius, està realitzant un bon esforç a assegurar mensualment un ajut de 200 francs a LLUITA.

CATALANS, UNIM-NOS!

(Ve de la pàg. 1.)
l'èrbia legítima, és a dir de l'òrbita de la qual es defensen les institucions i la legitimitat republicana.

En aquestes condicions, el company Joan Comorera va condemnar durament tots els elements divisionistes, va desemmascarar les maniobres capitànes, antirepublicanes i anticatalanes de Prieto, i presentà el líder socialista com un agent actiu de la reacció internacional, de les forces imperialistes.

Una gran ocasió va acollir les darreres paraules del company Joan Comorera. Abans d'acabar-se el Ple, un grup de militants va pujar a la tribuna per a oferir a Joan Comorera, en nom dels companys del P. S. U. de C. de la Gironda, nombrosos obsequis amb els quals van voler palesar llur estima al secretari general del Partit, a la nostra Direcció que amb tant d'encert ens guia en la lluita contra el franco-falangisme i els capituladors i per la victòria de la República i de Catalunya.

EL DELEGAT SOVIETIC VA DENUNCIAR LA INGERENCIA DELS IMPERIALISTES NORDAMERICANS EN ELS AFERS DE GRECIA I RECORDA A SPAGN LA FOMESTA POLITICA DE "NO INTERVENCO"

El dia 6 d'aquest mes, el cap de la delegació soviètica, Vitxinski, pronunciat un extens discurs davant del Comitè Politic de l'O.N.U. sobre el problema grec.

EL RESULTAT DE LES INGERENCIES ESTRANGERES

Les acusacions presentades pel Govern grec no confirmen ni donen fonament per presentar cap queixa al Govern grec. La delegació soviètica considera que el factor fonamental que provoca la situació tèniva a la zona fronterera del nord de Grècia, és la situació interior de Grècia i la manca de unitat del poble grec.

ELS CAPITULADORS ENARBOREN...

(Ve de la pàg. 1.)
podríem qualificar la qüestió prèvia: liquidar l'anticomunisme, l'antisocialisme, l'anticomunisme, l'antisocialisme, és la consigna central de Franco. És també la consigna central de la discòrdia: no es dir, la consigna central de tots els enemics de Catalunya. Franco la manté i la desenvolupa, per durar. Els capituladors l'exploiten per a imposar-nos un franquisme sense Franco.

LA SOBRIANIA ESTATAL ES UN OBSTACLE A L'EXPANSIO MONOPOLISTA

El delegat soviètic és a detenir tot seguit en l'anàlisi de la sobriania estatal. Després d'assenyalar que la idea de la sobriania estatal ha estat objecte d'una crítica particular en el discurs de Mr. Mc. Nee, en el del senyor Spack, va posar al nu els veritables objectius de la companyia contra la sobriania dels pobles. El desenvolupament del capitalisme i l'especialment l'entrada del capitalisme en la seva etapa superior en l'època de l'imperialisme, porta aparellat aspiracions a domini universal; això, però, implica la vegada un augment de la resistència en els pobles que es desvetllen a la consciència nacional.

EL DELEGAT SOVIETIC VA DENUNCIAR LA INGERENCIA DELS IMPERIALISTES NORDAMERICANS EN ELS AFERS DE GRECIA

El delegat soviètic és a detenir tot seguit en l'anàlisi de la sobriania estatal. Després d'assenyalar que la idea de la sobriania estatal ha estat objecte d'una crítica particular en el discurs de Mr. Mc. Nee, en el del senyor Spack, va posar al nu els veritables objectius de la companyia contra la sobriania dels pobles.

LA VERITAT I L'HONOR SON INDIVISIBLES

Es pot acceptar això com a bona moneda com altres que els representants dels Estats Units han acceptat durant una pluja de mesos a l'Organització de les Nacions Unides. Bulgària i Albània, ara declarades, no insistiran en les acusacions dels veïns de Grècia acceptant la Comissió d'investigació.

EL DELEGAT SOVIETIC VA DENUNCIAR LA INGERENCIA DELS IMPERIALISTES NORDAMERICANS EN ELS AFERS DE GRECIA

El delegat soviètic és a detenir tot seguit en l'anàlisi de la sobriania estatal. Després d'assenyalar que la idea de la sobriania estatal ha estat objecte d'una crítica particular en el discurs de Mr. Mc. Nee, en el del senyor Spack, va posar al nu els veritables objectius de la companyia contra la sobriania dels pobles.

EL DELEGAT SOVIETIC VA DENUNCIAR LA INGERENCIA DELS IMPERIALISTES NORDAMERICANS EN ELS AFERS DE GRECIA

El delegat soviètic és a detenir tot seguit en l'anàlisi de la sobriania estatal. Després d'assenyalar que la idea de la sobriania estatal ha estat objecte d'una crítica particular en el discurs de Mr. Mc. Nee, en el del senyor Spack, va posar al nu els veritables objectius de la companyia contra la sobriania dels pobles.

EL DELEGAT SOVIETIC VA DENUNCIAR LA INGERENCIA DELS IMPERIALISTES NORDAMERICANS EN ELS AFERS DE GRECIA

El delegat soviètic és a detenir tot seguit en l'anàlisi de la sobriania estatal. Després d'assenyalar que la idea de la sobriania estatal ha estat objecte d'una crítica particular en el discurs de Mr. Mc. Nee, en el del senyor Spack, va posar al nu els veritables objectius de la companyia contra la sobriania dels pobles.

EL DELEGAT SOVIETIC VA DENUNCIAR LA INGERENCIA DELS IMPERIALISTES NORDAMERICANS EN ELS AFERS DE GRECIA

El delegat soviètic és a detenir tot seguit en l'anàlisi de la sobriania estatal. Després d'assenyalar que la idea de la sobriania estatal ha estat objecte d'una crítica particular en el discurs de Mr. Mc. Nee, en el del senyor Spack, va posar al nu els veritables objectius de la companyia contra la sobriania dels pobles.

EL DELEGAT SOVIETIC VA DENUNCIAR LA INGERENCIA DELS IMPERIALISTES NORDAMERICANS EN ELS AFERS DE GRECIA

El delegat soviètic és a detenir tot seguit en l'anàlisi de la sobriania estatal. Després d'assenyalar que la idea de la sobriania estatal ha estat objecte d'una crítica particular en el discurs de Mr. Mc. Nee, en el del senyor Spack, va posar al nu els veritables objectius de la companyia contra la sobriania dels pobles.

EL DELEGAT SOVIETIC VA DENUNCIAR LA INGERENCIA DELS IMPERIALISTES NORDAMERICANS EN ELS AFERS DE GRECIA

El delegat soviètic és a detenir tot seguit en l'anàlisi de la sobriania estatal. Després d'assenyalar que la idea de la sobriania estatal ha estat objecte d'una crítica particular en el discurs de Mr. Mc. Nee, en el del senyor Spack, va posar al nu els veritables objectius de la companyia contra la sobriania dels pobles.

EL DELEGAT SOVIETIC VA DENUNCIAR LA INGERENCIA DELS IMPERIALISTES NORDAMERICANS EN ELS AFERS DE GRECIA

El delegat soviètic és a detenir tot seguit en l'anàlisi de la sobriania estatal. Després d'assenyalar que la idea de la sobriania estatal ha estat objecte d'una crítica particular en el discurs de Mr. Mc. Nee, en el del senyor Spack, va posar al nu els veritables objectius de la companyia contra la sobriania dels pobles.

EL DELEGAT SOVIETIC VA DENUNCIAR LA INGERENCIA DELS IMPERIALISTES NORDAMERICANS EN ELS AFERS DE GRECIA

El delegat soviètic és a detenir tot seguit en l'anàlisi de la sobriania estatal. Després d'assenyalar que la idea de la sobriania estatal ha estat objecte d'una crítica particular en el discurs de Mr. Mc. Nee, en el del senyor Spack, va posar al nu els veritables objectius de la companyia contra la sobriania dels pobles.

EL DELEGAT SOVIETIC VA DENUNCIAR LA INGERENCIA DELS IMPERIALISTES NORDAMERICANS EN ELS AFERS DE GRECIA

El delegat soviètic és a detenir tot seguit en l'anàlisi de la sobriania estatal. Després d'assenyalar que la idea de la sobriania estatal ha estat objecte d'una crítica particular en el discurs de Mr. Mc. Nee, en el del senyor Spack, va posar al nu els veritables objectius de la companyia contra la sobriania dels pobles.

EL DELEGAT SOVIETIC VA DENUNCIAR LA INGERENCIA DELS IMPERIALISTES NORDAMERICANS EN ELS AFERS DE GRECIA

El delegat soviètic és a detenir tot seguit en l'anàlisi de la sobriania estatal. Després d'assenyalar que la idea de la sobriania estatal ha estat objecte d'una crítica particular en el discurs de Mr. Mc. Nee, en el del senyor Spack, va posar al nu els veritables objectius de la companyia contra la sobriania dels pobles.

EL DELEGAT SOVIETIC VA DENUNCIAR LA INGERENCIA DELS IMPERIALISTES NORDAMERICANS EN ELS AFERS DE GRECIA

El delegat soviètic és a detenir tot seguit en l'anàlisi de la sobriania estatal. Després d'assenyalar que la idea de la sobriania estatal ha estat objecte d'una crítica particular en el discurs de Mr. Mc. Nee, en el del senyor Spack, va posar al nu els veritables objectius de la companyia contra la sobriania dels pobles.

EL DELEGAT SOVIETIC VA DENUNCIAR LA INGERENCIA DELS IMPERIALISTES NORDAMERICANS EN ELS AFERS DE GRECIA

El delegat soviètic és a detenir tot seguit en l'anàlisi de la sobriania estatal. Després d'assenyalar que la idea de la sobriania estatal ha estat objecte d'una crítica particular en el discurs de Mr. Mc. Nee, en el del senyor Spack, va posar al nu els veritables objectius de la companyia contra la sobriania dels pobles.

EL DELEGAT SOVIETIC VA DENUNCIAR LA INGERENCIA DELS IMPERIALISTES NORDAMERICANS EN ELS AFERS DE GRECIA

El delegat soviètic és a detenir tot seguit en l'anàlisi de la sobriania estatal. Després d'assenyalar que la idea de la sobriania estatal ha estat objecte d'una crítica particular en el discurs de Mr. Mc. Nee, en el del senyor Spack, va posar al nu els veritables objectius de la companyia contra la sobriania dels pobles.

EL DELEGAT SOVIETIC VA DENUNCIAR LA INGERENCIA DELS IMPERIALISTES NORDAMERICANS EN ELS AFERS DE GRECIA

El delegat soviètic és a detenir tot seguit en l'anàlisi de la sobriania estatal. Després d'assenyalar que la idea de la sobriania estatal ha estat objecte d'una crítica particular en el discurs de Mr. Mc. Nee, en el del senyor Spack, va posar al nu els veritables objectius de la companyia contra la sobriania dels pobles.

EL DELEGAT SOVIETIC VA DENUNCIAR LA INGERENCIA DELS IMPERIALISTES NORDAMERICANS EN ELS AFERS DE GRECIA

El delegat soviètic és a detenir tot seguit en l'anàlisi de la sobriania estatal. Després d'assenyalar que la idea de la sobriania estatal ha estat objecte d'una crítica particular en el discurs de Mr. Mc. Nee, en el del senyor Spack, va posar al nu els veritables objectius de la companyia contra la sobriania dels pobles.

EL DELEGAT SOVIETIC VA DENUNCIAR LA INGERENCIA DELS IMPERIALISTES NORDAMERICANS EN ELS AFERS DE GRECIA

El delegat soviètic és a detenir tot seguit en l'anàlisi de la sobriania estatal. Després d'assenyalar que la idea de la sobriania estatal ha estat objecte d'una crítica particular en el discurs de Mr. Mc. Nee, en el del senyor Spack, va posar al nu els veritables objectius de la companyia contra la sobriania dels pobles.

LOS MISMOS DE AYER
L'annuel de la propera aparició de «LOS MISMOS DE AYER» —una altra novel·la de RAFAEL VIDIELLA, l'autor de «LOS DE AYER», editada per les «Edicions LLUITA» ha desenvolupat un gran interès.

LOS MISMOS DE AYER
L'annuel de la propera aparició de «LOS MISMOS DE AYER» —una altra novel·la de RAFAEL VIDIELLA, l'autor de «LOS DE AYER», editada per les «Edicions LLUITA» ha desenvolupat un gran interès.

Per un sol Partit de la classe obrera romanonesa
El dia 4 d'aquest mes va començar a Bucarest el Congrés del Partit Socialista de Romania.

La Campanya d'Ajut a Catalunya
El Grup Matas ha rifat un lot de queviures —donatut fet per la majoria dels components del Grup— per ajudar la lluita antifranquista que menen els nostres companys a Catalunya.

La Campanya d'Ajut a Catalunya
El Grup Matas ha rifat un lot de queviures —donatut fet per la majoria dels components del Grup— per ajudar la lluita antifranquista que menen els nostres companys a Catalunya.

La Campanya d'Ajut a Catalunya
El Grup Matas ha rifat un lot de queviures —donatut fet per la majoria dels components del Grup— per ajudar la lluita antifranquista que menen els nostres companys a Catalunya.

La Campanya d'Ajut a Catalunya
El Grup Matas ha rifat un lot de queviures —donatut fet per la majoria dels components del Grup— per ajudar la lluita antifranquista que menen els nostres companys a Catalunya.

La Campanya d'Ajut a Catalunya
El Grup Matas ha rifat un lot de queviures —donatut fet per la majoria dels components del Grup— per ajudar la lluita antifranquista que menen els nostres companys a Catalunya.

La Campanya d'Ajut a Catalunya
El Grup Matas ha rifat un lot de queviures —donatut fet per la majoria dels components del Grup— per ajudar la lluita antifranquista que menen els nostres companys a Catalunya.

La Campanya d'Ajut a Catalunya
El Grup Matas ha rifat un lot de queviures —donatut fet per la majoria dels components del Grup— per ajudar la lluita antifranquista que menen els nostres companys a Catalunya.

La Campanya d'Ajut a Catalunya
El Grup Matas ha rifat un lot de queviures —donatut fet per la majoria dels components del Grup— per ajudar la lluita antifranquista que menen els nostres companys a Catalunya.

La Campanya d'Ajut a Catalunya
El Grup Matas ha rifat un lot de queviures —donatut fet per la majoria dels components del Grup— per ajudar la lluita antifranquista que menen els nostres companys a Catalunya.

MEXIC

Acte d'unitat republicana i antifranquista

Amb motiu de la commemoració de l'Onze de setembre, el Casal Català de Mèxic organitza una vetllada patriòtica, republicana i antifranquista el passat dia 12 de setembre.

EL MIQUELET DE VALENCIA I ELS CARMELITES DE BARCELONA

Tanmateix els croquis tenim ben mereceda la pena de l'infirmitat. Mireu que haver enllenguat el Miquel de València amb els pilots de sacs de sorra i la muralla de ciment que el protegia de l'aviació italo-germano-franquista quan aquestes pirates de l'aire anaven a la ciutat del Tíbur disposats a no deixar-hi pedra sobre pedra!

UN VAIXELL S'ESCAPA de l'Espanya franquista

Segons la Ider Presse, un vaixell de càrrega, amb bandera franquista, ha arribat al port de la Guàrdia (Venezuela). Tot seguit els tripulants van baixar la bandera franquista i hissaren al seu lloc la bandera de la República espanyola.

TENIEM RAO

El comandant Piquer del P.O.U.M. és un agent de Franco

Totes les nostres informacions són sempre autèntiques i fetes amb total responsabilitat. N'hem donat proves. Avui en donarem una altra i heu-la ací. En el nostre número 84, corresponent al dia 17 del mes de gener d'aquest any, deiem que l'espia de la Segona Bis Francesc Piquer, detingut a Tolosa per la policia francesa per espionatge, era comandant de la 29 Divisió, la divisió de la P. O. U. M., la divisió que ultratruca el nom de Lenin amb la presència de delinqüents condemnats pels tribunals de la República com són els traïdors Josep Rovira i Jordi Arquer, comandant en cap i comissari, respectivament de l'esmentada divisió.

TRES OBJECTIUS DE L'AJUT DE TRUMAN AL REGIM FRANQUISTA

QUAN ens deturem a examinar el perquè de l'ajut dels imperialistes a Franco, al primer cop d'ull ens apareixen tres raons fonamentals que ens l'expliquen. Tres objectius que Truman persegueix amb la seva política prop de l'Espanya franquista.

El Magisteri, sota el franquisme

Mestres que cobren sous de gana. Copiem el «Magisterio Español», parlant del centupeu de l'escalafó dels mestres del nostre país.

franquistes d'Amèrica que van ésser alliberats també s'hagin convertit en trumanians. Heus ací el paper confiat a l'anomenada «Junta de la Hispanidad» i a la «Falange Exterior».

La tasca del Patronat d'Ajut als Patriotes Catalans

El passat dia 26 de setembre tingué lloc al Casal Català de Mèxic un acte organitzat pel Patronat d'Ajut als Patriotes Catalans per tal d'homenajar els compatriotes i amics de la nostra causa, que en el curs de la darrera campanya palearen llur entusiasme en la recaptació de cabals per ajudar a la lluita de nostre poble.

trobarem el perquè de l'interès de Truman a ajudar Franco. Aquest amb la Falange són els que ens preparen per millor vehicle per portar a l'ideologia als països de parla castellana tendent a fer acceptar el fet consumat del domini trumanian.

LA GRAN CONSPIRACIO CONTRA LA UNIO SOVIETICA

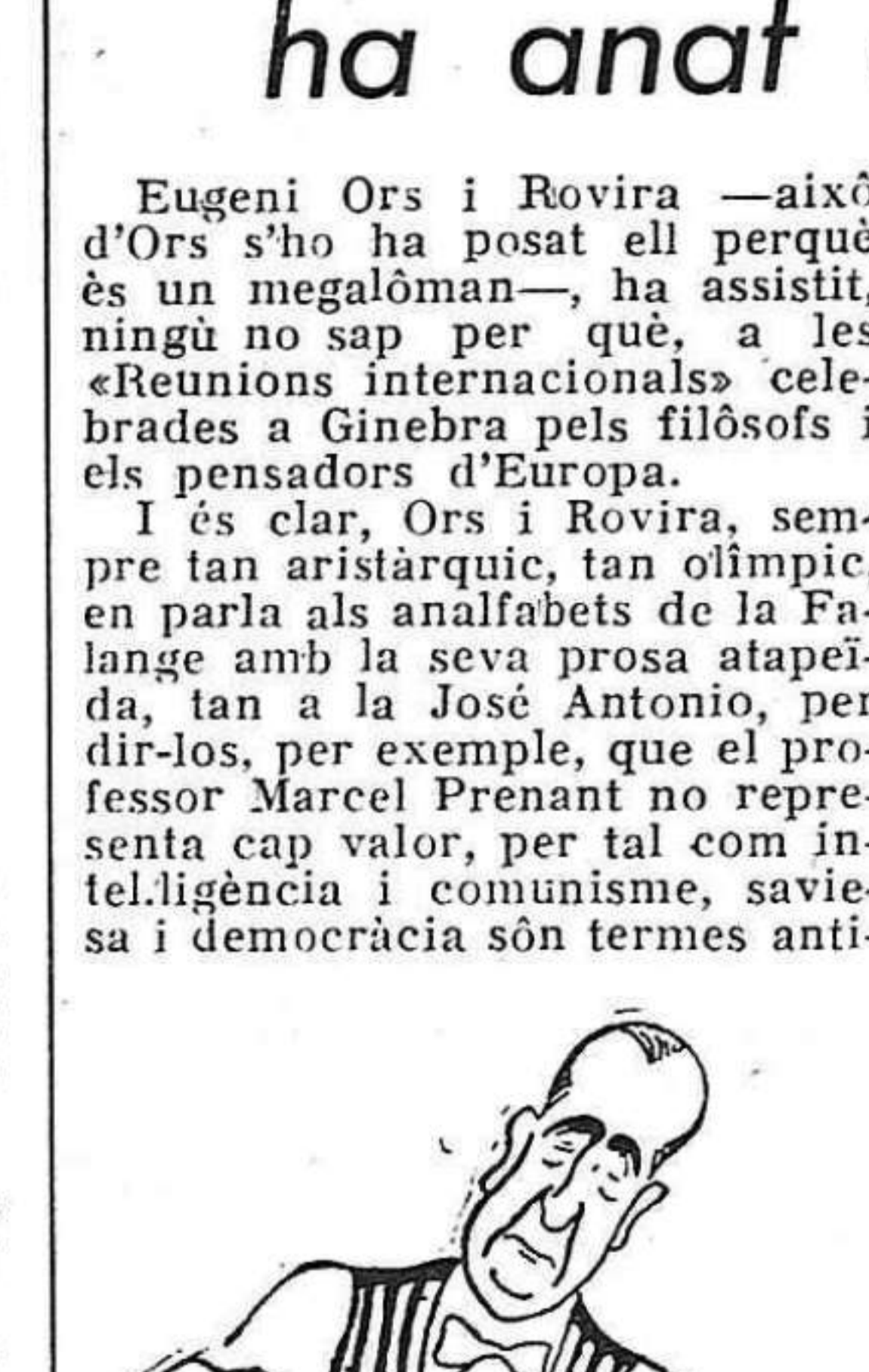
Podem servir, al preu de 250 francs, tot comprats, aquest gran llibre dels americans Sayers i Kahn. 500 pàgines del més gran interès. Adreceu-vos als Comitès departamentals del Partit.

El mercader de filosofia EUGENI ORS I ROVIRA ha anat a Ginebra

Eugeni Ors i Rovira —això d'Ors s'ho ha posat ell perquè és un megalòman—, ha assistit, ningú no sap per què, a les «Reunions internacionals» celebrades a Ginebra pels filòsofs i els pensadors d'Europa.

L'ESTRAPERLO FALANGISTA troba competidors

Ens assabentem que les autoritats franquistes de la província de Barcelona han hagut de fer ús de llur «Boletín oficial» per intentar deturar el comerç clandestí que es fa amb la farina i el pa que es porta a cap a esquena d'elles.

Eugeni Ors en el seu nou ofici de cirabotes del franquisme (De «Les Lettres Françaises»)

Aquest comerciant de filosofia ha anat a Ginebra per veure si podia fer-hi passar la moneda falsa de la Falange que el paga. El paper que hi ha fet ha estat dels més galdosos, car a Europa hi ha pensadors de debò. D'aquest paper és d'allò del qual s'ha fet ressò «Les Lettres Françaises» per la ploma de Lucien Corosi.

blica. Car és el feixista autèntic. Feixista i amb la carassa més dura que s'ha passat per Catalunya i que ha intentat passejar-se amb unes passions barroerament dissimulades i que van esclatar així que es va posar en contacte amb les masses populars que l'havien cregut un «Poble».

NANTERRE

El proppassat dimecres dia 5 d'aquest mes va celebrar-se una assemblea d'informació organitzada pels grups del Partit i a la qual van assistir més de cent compatriotes.

La gran conspiració contra la Unió Soviètica

El camí de la traïció

El traïdor no neix pas traïdor, sinó que s'hi converteix. Com, Mussolini, Laval, Goebbels, Doriot, Ung-ting-Ui i altres notables aventurers contemporanis —escriuen Sayers i Kahn—. Trotski començà la seva carrera com un disident d'extrema esquerra en el moviment revolucionari del seu país.

trarevolucionaris, pretènen prosseguir una guerra per acabar la qual Rússia s'havia aixecat en pes contra Kerevski, la prossecció d'unes hostilitats plentades amb l'imperialisme dels Aliats que s'ajudaven de tots els imperialistes alemanys i entornats els progressos i el desenvolupament de la revolució a Alemanya» (Lenin, v. XXII de les Obres Completes, pag. 307, ed. russa).

tants visals com volia per a infiltrar espies en territori soviètic. A la mort de Lenin, el treball de conspiració guanyà en volum, el conglomerat estava format de tots els delictes. Com ha escrit el propi Trotski: «Aquella aventurada portava una estel·la en la qual figuraven tots mena d'aventurers decaentos o ressentits».

De retorn del seu viatge a Alemanya, Trotski i la seva banda es llançaren a una campanya decisiva contra la direcció del Partit i contra el Govern soviètic. Però el Partit i els treballadors es van aixecar en massa contra els divisionistes, contra aquells que feien el joc de l'imperialisme.

Stalin seguia mereixent la confiança i l'opinió de tot el Partit. Més i més el Partit menys de la banda que anava contra el crim monstruós d'apropiar-se en armes contra el Partit, contra els treballadors, contra tot el país.

De l'oposició (teòrica) a la insurrecció criminal. De retorn del seu viatge a Alemanya, Trotski i la seva banda es llançaren a una campanya decisiva contra la direcció del Partit i contra el Govern soviètic.

No hi havia cap dubte que els trotsquistes i els noivistes havien triat el camí franc i miserable de l'antivisió i del fracàs.